

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7288/2023
15.06.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића, Мирјане Андријашевић, Марије Терзић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марко Срећковић, адвокат из ... против тужених Јавно стамбено предузеће „Крагујевац“ из Крагујевца и Града Крагујевца, чији је заједнички пуномоћник Градско јавно правобранилаштво Града Крагујевца, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 2971/21 од 23.09.2022. године, у седници већа одржаној дана 15.06.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 2971/21 од 23.09.2022. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 2971/21 од 23.09.2022. године.

Образложење

Пресудом на основу признања Основног суда у Крагујевцу П 12684/20 од 15.01.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезани су тужени да тужиоцу солидарно исплате на име накнаде штете по основу незаконите наплате накнаде за вођење матичне евиденције за период од октобра 2017. године закључно са јуном 2020. године, укупан износ од 1.617,00 динара, појединачно опредељен овим ставом изреке, са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 6.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, отказано је рочиште одређено за 21.01.2021. године.

Решењем Вишег суда у Крагујевцу Гж 2971/21 од 23.09.2022. године, преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде, тако што је обавезан тужилац да туженима накнади трошкове парничног поступка у износу од 9.000,00 динара.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужени су поднели одговор на ревизију.

Према стању у списима, тужени су по пријему тужбе поднете 13.11.2020. године поднеском од 06.01.2021. године, признали тужбени захтев да тужиоцу солидарно накнаде штету по основу неосноване и незаконите наплате накнаде за вођење матичне евиденције и истакли да су корисницима комуналних услуга преко средстава јавног информисања упутили јавни позив 01.09.2020. године, за закључење споразума о враћању неосновано наплаћене накнаде, односно да нису дали повод за тужбу. Трошкове поступка су тражили и определили на износ од 9.000,00 динара.

Правноснажна одлука којом је тужилац обавезан да туженима накнади трошкове парничног поступка донета је применом чл. 150, 154, 156. и 162. ЗПП, након оцене другостепеног суда да тужени нису дали повод за тужбу и да су учињеним признањем тужбеног захтева пре упуштања у расправање о главној ствари стекли право на остварење трошкова парничног поступка у складу са одредбом члана 156. Закона о парничном поступку.

Побијана одлука донета је у складу са правним схватањем утврђеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 17.02.2021. године, према ком се упућеним јавним позивом корисницима комуналних услуга за закључење споразума о враћању неосновано наплаћене накнаде по основу тих услуга предупредује потреба за вођењем судског спора о тим потраживањима и да су учињеним признањем тужбеног захтева у одговору на тужбу тужени стекли право на остварење трошкова парничног поступка у складу са одредбом члана 156. Закона о парничном поступку.

Из наведеног разлога, по оцени Врховног суда не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса, у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе нити постоји потреба новог тумачења права, па је применом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП) одлучено као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозволjenост изјављене ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 28. ЗПП прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону, меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Одредбом става 2. овог члана прописано је да се камата, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка, не узимају у обзир, ако не чине главни захтев.

У конкретном случају ревизија је изјављена против одлуке о трошковима поступка, што у овој правној ствари не представља главни захтев, већ споредно

потраживање, због чега ревизија није дозвољена. Чињеница да је одлука о трошковима поступка побијаним другостепеним решењем преиначена, не утиче на дозвољеност ревизије, јер се дозвољеност ревизије не цени према одредби члана 13. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 55/14) односно новелираној одредби члана 403. став 2. тач. 2. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић